

Passie

Doret Schulkes-Derks (1978)

Nog geen twee minuten na binnenkomst zit ik al midden in de finesses van het vak. Mijn pen kan het bijna niet bijhouden. Snel wordt duidelijk dat ik luister naar iemand met passie voor het vak. Maar ook een vakvrouw die laat doorklinken dat haar beroep als interieurarchitect een beetje wordt onderschat; het werd een prettige kennismaking met de wereld van het interieur, maar toch eerst naar het begin.

Willibrord

"Ik ben in 1978 geslaagd, na een heerlijke tijd op het gym, met mooie herinneringen. Aan Poyer, die met zijn denkbeeldige gitaar mai-sat-tai-meta-stentai zingt. De Engelse liedjes met mevrouw Boot en haar draagbare pick-up. Frans van mevrouw Thijssen of natuurkunde met Pistorius, die zo razendsnel was met zijn rekenliniaal. Natuurlijk de biologielessen van Hoek en Wouters die als scheikundeleraar op school is gestart, Reuver die in zijn aantekeningen in het lesboek altijd hetzelfde grapje op dezelfde plek maakte. De vrijdagmiddagsoos, het gympiebal de week naar Schiermonnikoog in de eerste klas en naar Luxemburg/Trier in de derde, de Griekse week.... te veel eigenlijk om op te noemen. Het was natuurlijk wel bijzonder

dat ik en later Rony (1980), Ruud (1981) en Nicole (1988) allemaal van ons pa wiskunde hebben gehad. Nooit een probleem, ik noemde hem gewoon pa in de les en niet meneer Derks. Het enige nadeel was dat hij, bij een onverwacht hoog of een onverwacht laag cijfer van mij, altijd eerder op de hoogte was dan ik. De Griekenland-reis heb ik niet gemaakt tijdens de schoolperiode maar jaren later als begeleider, samen met mijn man Joep. Hij bestuurde de zogenaamde tweede bus. Ik weet nog dat we op weg naar Delphi bijna zonder diesel kwamen te zitten omdat Pater van Pinxteren, zoals vaak, een toeristische route door de bergen nam, die natuurlijk iets langer was. De laatste bochten bergaf naar Delphi hebben we met de motor uit moeten rijden om ternauwernood bij de pomp uit te komen.

Zelf lesgeven

Wat ik wilde gaan studeren na het gym wist ik niet goed. Het werd Sociale Geografie en doctoraal Planologie in Amsterdam. Ik ben afgestudeerd op het onderwerp "invloed van toekomstige bewoners op de woningplattegrond". Daar lagen mijn interesses, al zag ik het nog niet. Ik rolde het onderwijs in en heb 7 jaar lesgegeven aan het

Lorentz Lyceum in Eindhoven (Aardrijkskunde red.). Het was echter nog steeds niet wat ik wilde en dat bleef knagen. Ik kon er niet zo goed tegen dat je van leerlingen in het algemeen niet direct positieve waardering krijgt. Je weet dat ze later daar anders op terugkijken maar toch.... Dat is in mijn huidige werk zo leuk, opdrachtgevers zijn vaak zo dankbaar als je ze oplossingen biedt en meer kunt realiseren dan ze gedacht hadden. Daar krijg je energie van.





Kort na het 40-jarige onderwijsjubileum van mijn vader, besloot ik verder te gaan zoeken. In gesprekken met begeleiders viel uiteindelijk het kwartje, alsof er een legpuzzel in elkaar valt. Ik wilde architectuur gaan studeren en wel de vorm die het meeste impact heeft op het leven van mensen, die van het interieur. Ik heb mijn baan opgezegd en ben Architectonische Vormgeving gaan studeren aan de academie voor Beeldende Kunsten in Maastricht. Het werd de avondopleiding omdat we inmiddels drie kleine kindjes hadden (waaronder Doreen-gymnasiast 2009-red.). De vierde is tijdens de studie geboren.

Eigen bedrijf

Om mij heen vond men de switch best heftig, net een huis gebouwd, kleine kindjes en het roer omgooien. Maar het voelde goed, want ik had mijn passie gevonden. En zo wordt je een levend reclamebord en krijg je al snel je eerste opdrachten. Vijf jaar na de academie (1997) ben ik officieel met mijn bedrijf gestart, eerst op zolder, later in een nieuw kantoor in de tuin. Zeker in mijn vak is je kantoor toch je visitekaartje. Wil je het werk los kunnen laten, dan is het verstandig het kantoor ook los van je huis te bouwen, om fysiek het werk achter je te laten als je naar buiten stapt. Voor het ontwerp van het kantoor hebben we overigens wel een architect in de arm genomen, want je hebt toch ieder je eigen professie en deskundigheid. We werken inmiddels met veel plezier al jaren met twee interieurarchitecten. Er is nog veel werk aan de winkel, het vak moet beter op de kaart komen. Want de meeste mensen hebben geen goed beeld van het werk dat wij doen, het is meer dan een kleur en een stofje. Als de structuur niet klopt dan doe je met een kleurtje niet veel meer, daarom

moeten we zo vroeg mogelijk bij de plannen betrokken worden.

Inlevingsvermogen

De woonomgeving aanpassen vind ik het leukst. Je beïnvloedt de leefomgeving van mensen. Je kunt vaak veel meer doen met een huis dan mensen denken. Als de locatie van het huis goed is, kun je vaak beter verbouwen dan je huis proberen te verkopen. Maar mensen zien de mogelijkheden van hun eigen huis niet. Belangrijk is dat je bij de (onbewuste) wensen van je opdrachtgevers komt. Je moet dus tussen de regels door kunnen luisteren. Het gaat om de combi van persoonlijkheden, mogelijkheden van het huis en ideeën van de opdrachtgevers. Het is niet eenvoudig, anders zouden ze er niemand bijhalen. Het uiteindelijke resultaat is belangrijk voor hun levensgeluk. Dat klinkt misschien hoogdravend, maar zo voelt het wel. Interieurs beïnvloeden de levens van de mensen die er wonen, daardoor vind ik het een grote verantwoordelijkheid. Bij interieurarchitectuur is de essentie; hoe voel je jezelf in een gebouw als bewoner, gebruiker, bezoeker of patiënt. Het gaat uiteindelijk om dat gevoel, de beleving van de ruimte. Voor het bereiken van een goed eindresultaat heb je verschillende eigenschappen nodig zoals inlevingsvermogen,



mensenkennis en bouwkundige kennis. En niet te vergeten ruimtelijk inzicht, nou dat bleek ik van pa gelukkig te hebben mee gekregen.

Schetsen

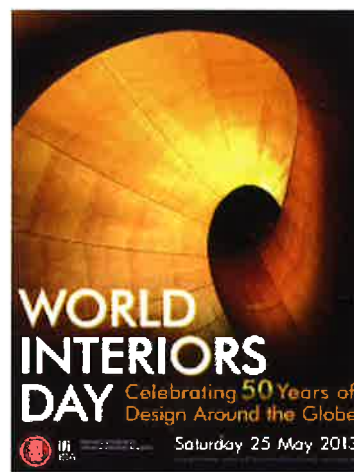
Bij de start van een project bekijk je de ruimte of tekeningen en je luistert met alle zintuigen. Analyseren en het zoeken van oplossingsrichtingen (opgestoken van het oude Grieks) komt samen met de creativiteit van de academie. Je

combineert technische kennis en ruimtelijk inzicht met het gevoel en de wensen van de klant. Zo maak ik enkele voorstellen die we verwerken in plattegronden en perspectieven met een 3d tekenprogramma. Als ik de plannen daarna met de klant bespreek is dat bijna als lesgeven. Je neemt de mensen mee in het effect van de keuzes die er binnen een ontwerp altijd zijn. Over mooi of lelijk kun je niet praten, wel over de effecten die een bepaalde beslissing heeft. Als de klant het schetsontwerp goedkeurt stopt soms mijn werk dan, omdat ik graag laagdrempelig wil zijn. Maar dan weten alleen de klant en ik precies wat we willen en moet het nog aan de uitvoerende partijen overgebracht.

De volgende stap kan zijn dat het plan zijn weer-
slag krijgt in tekeningen voor de aannemer of
interieurbouwer. Een lichtplan en het kleur-
en materialenadvies worden uitgewerkt en soms
een werkomschrijving. Hoe nauwkeuriger dit
gebeurt, hoe meer kwaliteit je over gaat houden
aan het eind. Dan gaat iedereen rekenen, wordt
de opdracht verstrekt en gaan we de (ver)bouw
begeleiden. Ook dat laatste is wel eens lastig en je
moet alert blijven. Want specialisten (zoals parket-
leggers, schilders of loodgieters) voeren delen uit
van een plan, waarvan wij alleen met de klant het
totaaloverzicht kennen. Dus kleurentips, of afwer-

kingadviezen e.d. van hen moet je als bewoner
wel eens negeren tijdens de bouw en ik moet mijn
mannetje staan, omdat het resultaat op het eind
pas zichtbaar is. Het is een prachtig vak en mijn
manier om iets voor anderen te betekenen.

Doret, lid
van de bni
(Beroepsver-
eniging van
Nederlandse
Interieurarchi-
tecten), heeft
in Nederland
het initiatief
genomen om
bekendheid te
geven aan de
International
Dag van de



Interieurarchitectuur, the World Interiors Day op
zaterdag 25 mei 2013. Op die datum is er een
rondleiding in 5 woningen, die door haar zijn
ontworpen. Een week eerder geeft ze een lezing.
Met haar beroepsgenoten in het land wil ze zo
laten zien wat het vak inhoudt en kan betekenen
voor organisatie, bedrijven en particulieren.
Volg haar via haar website (doretschulkes.nl),
blog, linked-in of facebook.

Reacties reünie 2008

Pieter Claassen [1978]

Jeetje, wat zijn we allemaal goed terecht gekomen,
hoe weinig verschillend hebben we ons leven na
het gym ingericht en de meesten hebben een
goede baan gevonden, waarin ze tevreden zijn.
Snel aanhaken bij goede ervaringen van toen,
alsof je de meesten nog een dag eerder hebt
gezien. Fantastisch, dank organisatoren en oud
klasgenoten.

Nancy Janssen-Berkers [1990]

Met kriebels in de buik er naar toe, flinke opkomst,
voelde al snel vertrouwd met oude cluppie, alleen
iets meer grijze haren en toch gewoon verder
gegaan met kletsen, waar we toen gestopt zijn.

Gerrie Scheepers [1977]

Mensen, het was geweldig. Dankzij de extra
inspanning van Natasja en Frans was de opkomst
van ons jaar erg hoog. Het was erg leuk om met
zoveel oude klasgenoten bij te kletsen en te
constateren dat het leek of de tijd stil had gestaan.

Usha Oedai [1988]

Zeer geslaagd, ik heb met veel oud-leraren en
oud-klasgenoten bij kunnen kletsen, ik heb het
jubileum boek ook gekocht. Leuk hoor om zo de
geschiedenis van 50 jaar St. Willibrord Gymnasium
na te kunnen lezen. Fantastisch naslagwerk!
De lessen vond ik geweldig, sommige leraren zijn
echt niets veranderd.